

Augsburg, 9. Mai 1554

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 252.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. P. D. Etsi persuasum habeo, Augustam benignè te fuisse tractaturam, et mihi priuatim tua consuetudine nihil potuisset accidere optatius: tamen, si isthic, vt scribis, et amaris et coleris, factum tuum improbare non possum. non quod ea probem, quae de tua persona quereris, sed, quod, vt scribis, omnis mutatio est periculosa. In quo meum exemplum abs te adduci, non sine risu miratus sum, praesertim cum paulo momento possit fieri, vt me constantiae huius atque αὐταρκείας paeniteat. Quod vt fiat (σαθρῶς γὰρ κατὰ πολλὰ ιδρύμεθα) illud tamen me consolabitur, quod τὴν τοῦ ἀλυπίου μουσικὴν de qua scribis, in Bibliotheca nostra non habemus. caeteros libros facilè, vt opinor, comparabimus, idque, vt fiat, operam dabo. Familiae tuae redditum incolumem gratulor. Cyprianus alterum iam mensem abest in patria, cui reuerso tuas literas dabo. D. Hulderichum Fuggerum ob aduersam eius valetudinem ipse non conueni. Patronus meus, literis tuis lectis, nihil mihi in mandatis dedit. itaque nescio quid futurum sit περὶ τῆς ἐπισκοπῆς. neque meum est αὐτεπάγγελτον τἀλλότρια πολυπραγμονεῖν. Norimbergam propediem cogito ad nuptias fratris, cui ἡ et ♀ σ in 7 locupletem viduam dedit. τἀλλα δὲ θεῶν ἐπὶ γούνασι κεῖται. Allatum nuper ad nos est Lutheri somnium quod multis coniecturis adductus a te elucubratum esse suspicor, cuius lectio grata et iucunda est omnibus prudentibus et moderatis ingenij. oi δὲ κατὰ κλέωνα δημηγόροι quid de eo sentiant, nondum intellexi. Vale et inultaे breuitati dato veniam. nescio enim quo et animi et corporis torpore afficiar. qui si, vt caepit, ita perrexerit, χρονοκράτωρ ἡ cum ὃ minuta luminibus, Firmico autore, cum miseris calamitatibus acerbae mortis decernet exitum. Huc accedunt inauspicatae reuolutiones, in quibus iam tertium annum ὃ^{ae} aut ἡⁱ aut σ^{tis} σ^{ne} affligitur, et directiones horoscopi et ⊗ parum sunt auspicatae, quamvis bona specie fucatae. ἀλλὰ τὰ μὴ ἐφ’ ἡμῖν, στωικῶς εἰπεῖν, μηδὲν πρὸς ἡμᾶς. γενηθήτω δὲ τὰ δόξαντα τῷ θεῷ, ἡμῶν ἐκόντων ἐπομένων. Augustae Vindelicorum 7 idus Maias Anno 1554.

Hiero[nymus] Wolfius.

Demosthenes meus nondum est excusus: hoc ipso die literas ab Oporino accepi, quibus editionem maturaturum se pollicetur. Audio Demosthenem et Aristotelem Venetijs collatione antiquorum codicum esse emendatos. sed in manus meas nondum peruerterunt.